

ГЛАВА ПЪРВА.

Въ заритѣ на младостѣта.

Дѣтство. — Родители. — Старото сѣмейство и новитѣ хора. — Природа-учителка и училище-инквизиция. — Юноша. — Деньтъ се познава отъ заранѣта. — Любовь къмъ Балкана. — Младежтътъ противъ условноститѣ на живота. — Калоферъ прѣди 1848 г. и легендата за неговото заселване. — Войнишкитѣ села и тѣхния законъ. — Калоферъ до 1870 г. — Економическото положение на Калоферъ. — Калоферъ олицетворение на постоянна борба между бѣдни и богати. — Хайдутѣ. — Мѣстото на Ботю Петковъ въ сѣврѣменитѣ борби. — Баща и синъ. — Силуетъ въ сѣнка.

I.

На връхъ коледа 1847. година, сжщиятъ день, когато споредъ легендата се родилъ синътъ чловѣчески, и сжщата година, когато бѣднитѣ изъ Европа оглушаваха цѣлия свѣтъ съ бунтътъ си противъ тирани и експлоататори, въ Калоферъ — една проста селянка, здрава и пѣргава българка, отгледана въ робство и създадена за светица, роди чедото на България, нейниятъ гений, нейното провидение. Широки сж били устата на Калоферъ прѣди и слѣдъ тоя паметенъ день. Жени хлевоусти и сѣсѣдки, съ очи и на тила, подъ плетѣ и надъ пжтъ, гадаѣли, правили прокоба за бждащето чедо на даскала. — Хаирсжзинъ ще бжде, като баща си, думали едни. — Не бързай, Митро! не се знае какво ще е — прѣкжсвала втора: то зависи дали ще е мжжко